

1923-10-28

AFSENDER

Thomas Laub

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 146 nr. 3

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 146 Nr. 3

—
—
Studentforeningen
of Lamb's Cove
—
—

Studenternes forenings festsal.

Spørgsmålet forbindeles der er at finde mellem Studenternes forening og motiverne til mine billeder i festsalen?

Det spørgsmål har velkomne best mig besvare.

Næst Zahrtmann sagde engang: man skal ikke dekorere en blomstervase med malede blomster, eller et akvarium med malede fisk. Efter dette bør man heller ikke male studenter på væggene i deres festsal.

Men lad nu være, at man alligevel kunde det, så er det i hvert fald ingen nødvendighed at gøre det; og når man har ønsket billeder af netop mig til smykke for salen, så må jeg sige, at studenter vilde jeg i hvert fald ikke indlade mig på at male, det ligger udenfor mit område, og nu da Professor Axel Jørgensen benytter motiver fra Studenternes verden og historie til udsmykning af festsalen i Studentergården, synes det mig så meget rimeligere, her i deres anden festsal, at tage sagen på en helt anden måde.

18. The stream has been kept clear of my run at ^{II} Job's Leinshing til beyond the house
of Brammer's Vg. Not a fine stream.

Efter modtagelsen af følgende brev fra
Th. Laub
foretrækker jeg efter den røde streg at fortsætte således.

Mine billeder er jo allerede malet som
forarbejder til vægninger bestemt for dron-
ningens sal på Christiansborg, hvortil jeg fandt
det mest passende at tage motiverne fra vor
skønneste og mest danske poesi, de lå lige for
min lyst, og mine ermer nærmest.

Siden bestemtis vægningerne for en anden sal,
et opholdsværelse næst foran tronsalen. Jeg finder
det fuldt så passende, at selve malerierne
nu ophænges for at gjælde festsalen hvor blom-
ster af Danmarks ungdom samles i eget hus.

Dylige ermer kan de dog ikke få, og de er vel
værd at kende og bo i blandt. Det kan ikke
nytte at ville have f. ex. histore malerier af
mig; ad over emner fra Godefalkets historie,
Orbelem, har jeg vel ikke dyrt histore frem-
stilling siden jeg var dræng.

Dansk ungdom, dansk poesi, dansk kunst
mød kunne passe for hinanden. Vi serne har gennem
århundreder stået deres prøve, hvis udførelsen
i maleri gør det, skal det nok vise sig, at
billederne vil fås hjemløse.

Søndag 28 Okt.
1923

Kære Skovgaard:

Det du har skrevet er - set fra én side - bedt, kønt og rart. Men jeg har i virkeligheden en hel anden opfattelse af viserne. Den er måske gammeldags barok, men jeg tror den er rigtig. Viserne handler ikke om andet end det ordene lyder på. De der skrev dem troede på trolddom, på onde stemmer, på forførelse o. s. v. Og på grund af denne overtro, som vi ikke deler, skabte de så de herlige skildringer af menneskeliv, i den skønne, søde, bedt af ordvalg, ordklang, versmål, melodi, sådan at vi ikke har noget dyligere på dansk, og ikke noget mere dansk.

Når de jo ikke noget i vejen for, at man, når man vil forklare et eller andet åndeligt, kan bruge viserne ~~og~~ lignelsevis, som billeder. Det har man lovet. Men man må vide, at når man putter det

man vil forkæde, ier', vieme, som hørt det Vi
den, så dytser man om på den. Den forsyndes
vil af sig sjøgt, i selvt, i fordrag. Man kan klare
det man taler om, ved at brøjs Lygtesen kærte fra
vieme ^{naa} klar, ike vieme man forsyndes
den, når man vil forkæde den. Som alle vi er alle
selv om alle vi er alle
syndes ike sig selv, ike sig selv. - Den sig selv
i for anden kærte. Alle sig selv i den
de vieme at den, sig selv, ved vi ike vil vil
tygler kampen mellem den ike kraft, god i
vil kærte ham, i. - Den, de vieme at den
sige sig selv ike sig selv ike sig selv af kærte
- selv om man ike kan forvare sig i at
hent en Lygte fra dette kærte, når d vil sig
et alle sig selv. - I det i, sig om sig i sig
man sig sig selv.

Han siger: "Hvor er lige gølden og om forpagtning i
 bind. Men" "Sånn vises jo meget dyndel - om
 først noget forfælling og i færdig bort - der for.
 Den skal være dyndel. Vil det at den er dyndel
 her, for mig idemiddet, bryder ¹⁰ at og den for.

Uenodigskennening der vier tot hojdepunt, icht to
dijig klagenblik tot. Uen vln al al demm dijgjes
sige j: skit med al tal om stigt, al fortelaring o
al moralisering. Uen skat hojst med al demm.

Et audit exemplum pro uis. synonymi:

Die Kinder:

Ravnen flyver om aftenen.
om dagen din ikke mig,
din skal have de ouden lykke,
de god kan ikke få —
ravnen flyver om aftenen.

Men, som vil følge en anden
 Sammen med sin mædai, (og de fly. ven) give
 denne ~~med~~ begynder af oven det indvirkende
 indtøgt for en vis vidt af ^{af samme grund} mædai, at f. skat
 vel sagt mig for at forklare denne sats, hvis end vi
 i det sig. ved videt af oven -- Men tænke p.
 at, i det her lød, den ene Sædte offi den anden
 har båret denne begynder, som indvirkning for
 den sig detsugebe den. ^{denne af indvirkning} Men her den Sædte si
 har sagt: De ordene der holdt i sin søn, var ogsaa
 i den ^{denne af indvirkning} Sædte
 i den ^{denne af indvirkning} Sædte, -- Ja se i det f.

